

Opdat de duisternis wijkt, 15, George Cutting

15. Als God mij nu maar een teken gaf dat ik vergeving heb ontvangen en behouden ben...!

‘Als gij geen tekenen en wonderen ziet, zult gij geenszins geloven’ (Joh. 4: 48). Dat is al een heel oude hindernis op de weg naar Gods zegen. Het vindt zijn oorsprong in ons ongelovige hart. Ons hart vertrouwt liever op wat we zien of voelen dan op het Woord van God en de Persoon en het werk van Christus. Wat een verkwikking om te zien dat de hoveling in Joh. 4 : 50 zijn menselijke redenering liet varen en luisterde naar ‘*het woord dat Jezus tot Hem zei*’. Dat woord was genoeg voor hem.

Vroeg of laat moeten wij allemaal op dat woord terugvallen. Toen de bekende prediker Dr. Chalmers op zijn sterfbed lag, zei hij tegen een paar theologische vrienden die bij hem stonden: ‘Geef mij een stuk van het zuivere Woord van God om mee te sterven’. En wie heeft niet gehoord van de gelovige jongen bij wie de naderende dood het gezichtsvermogen al had weggenomen. Hij zei tegen zijn moeder: ‘Zoek Johannes 3 : 16 eens voor me op, moeder, en laat mij sterven met mijn vinger op die tekst. *Een ieder* - dat betekent ook mij, moeder’. Het woord van God was genoeg voor hem.

Ik heb een boer gekend die in grote angst en verwarring God smeekte hem een teken te geven dat hij behouden was. Hij had in die tijd een kudde schapen op zijn erf. Hij smeekte God dat tien van zijn schapen, als er enige hoop op redding voor hem was, in een wagenschuur zouden liggen als hij daar langs kwam. Korte tijd later moest hij daar iets zoeken. Gespannen telde hij de schapen onder het dak. Tot zijn grote opluchting waren het er tien. Denkt u dat zijn angstige hart toen gerust was? Welnee. Het gaf hem alleen een vleugje hoop. Maar dat was al snel weer weg: was het een toeval geweest of was het werkelijk een teken van God? Opnieuw bad hij dat hij nog eens tien schapen in een andere hoek zou vinden als teken van zijn redding. Met nog grotere spanning ging hij daarheen om te tellen. Tot zijn geruststelling en verbazing waren het er weer tien! ‘Gaf u dat vrede en zekerheid?’ vroeg ik hem. ‘Nee’, zei hij, ‘niets gaf mij zekerheid, totdat ik Gods Woord als zekerheid aanvaardde’. Hij bleef in een mist van twijfels totdat hij zijn voeten zette op het ‘zo spreekt de Heere’.

Als je de Bijbel opent en het eerste hoofdstuk van Lukas zoekt, vind je daar een opvallend contrast tussen eenvoudig geloof en ongeloof dat tekenen zoekt. Zodra Maria de hemelse boodschap gehoord had, zei zij: ‘Mij geschiede naar uw woord’. Het antwoord op haar geloof was: ‘Welgelukzalig is zij die geloofd heeft, want de dingen die haar door de Heere gezegd zijn zullen volbracht worden’ (vers 38 en 45). Anderzijds, toen Zacharia de boodschap van Gabriel gehoord had zei hij: ‘*Waarom zal ik dit weten?*’ Het antwoord was: ‘Gij zult zwijgen en niet kunnen spreken’. De mond van Maria stond haar ter beschikking om God te loven; die van Zacharia werd door een oordeel gesloten. Het gaat erom dat wij net als de hoofdman over honderd zeggen ‘Spreek slechts één woord, Heere, en dat is genoeg’. Want ‘zou Hij zeggen en niet doen? Of spreken en niet volbrengen?’ (Num. 23 : 19). Laat van jou niet gezegd moeten worden ‘Als gij geen tekenen en wonderen ziet zult gij geenszins geloven’. Welk groter wonder kan God ons laten zien dan het wonder van Golgotha: de Zoon van God stervend voor Zijn vijanden? Welk beter teken van veiligheid is er dan dit: ‘de mond van de Heere heeft het gesproken?’

George Cutting

***Het boekje ‘Opdat de duisternis wijkt’
van de vroegere Engelse evangelist George Cutting
is verkrijgbaar bij www.uhwdw.nl.***